

Ten behoeve van de (notariele) praktijk ook graag in het wetsvoorstel ingaan op de volgende situaties:

1) M en V hebben finaal verrekenbeding afgesproken waarbij 50-50 wordt verdeeld. Om te vermijden dat de verrekenschuld te groot gaat worden, wordt vaak een maximum afgesproken. Stel dat op grond van het finaal verrekenbeding de woning van M ter waarde van 1000 in de verrekening wordt betrokken. V zou dan recht hebben op 500 maar het finaal verrekenbeding kent een maximum van 200 waardoor V dus minder krijgt dan 50%. Kan dan bij het einde van de relatie de voorgestelde fictiebepaling van toepassing zijn?

2) M en V wonen ongehuwd samen in een woning die volledig eigendom is van M ter waarde van 1000. Omdat V een bedrag van 100 heeft geïnvesteerd in M's woning (bijvoorbeeld door een deel van de koopprijs of een verbouwing te betalen) wordt een meerwaardeclausule afgesproken waarbij V recht heeft op 10% van de waardeontwikkeling. Kan dan bij het einde van de relatie de voorgestelde fictiebepaling van toepassing zijn omdat niet 50-50 wordt verdeeld?

3) M en V wonen ongehuwd samen in een woning die uitsluitend eigendom is van M. Omdat alleen M het inkomen verdient wil M 50% van zijn woning overdragen aan V. Er ontstaat dan een eenvoudige gemeenschap van 50-50. A) Is er dan schenkbelasting verschuldigd? of B) kunnen zij dit omzeilen door een finaal verrekenbeding aan te gaan waarbij V economisch voor 50% gerechtigd wordt tot de woning?

4) Er zijn inmiddels veel civiele uitspraken waarbij een natuurlijke verbintenis wordt geconstateerd als de rijke partner vermogen overhevelt aan de arme partner. Als de voorgestelde fictiebepaling bij leven van toepassing is, zou een beroep kunnen worden gedaan op de schenkingsvrijstelling van artikel 33 sub 12 SW. Echter, als de relatie eindigt door overlijden, is deze vrijstelling niet van toepassing omdat deze vrijstelling alleen geldt voor (veronderstelde) schenkingen. Stel dat een van de partners op het sterfbed ligt. Moeten zij dan nog snel de relatie bij leven beëindigen om de vrijstelling voor natuurlijke verbintenissen te kunnen invoeren?

5) Hoe verhouden de nieuwe fictiebepaling en artikel 21 lid 5 SW zich tot elkaar? Stel dat partners een verrekenbeding hebben waarbij 50-50 wordt verdeeld. De werkelijke waarde van de woning van M is 1000 waardoor V recht heeft op 500. De WOZ-waarde is echter slechts 600. Fiscaal zou V dan recht hebben op 300. Is de fictiebepaling dan toch van toepassing bij het einde van de relatie omdat V civielrechtelijk meer krijgt dan fiscaal?

6) Is de veronderstelling juist dat de fictiebepaling in het voorgestelde artikel 11 lid 4 SW niet van toepassing zal zijn als de ontbinding van de huwelijksgemeenschap dan wel verrekenbeding vóór 1 januari 2026 plaatsvindt? Ofwel, is het nog vóór 1 januari 2026 mogelijk om gebruik te maken van de constructie die de Hoge Raad mogelijk heeft gemaakt, of is het nog de bedoeling dat aan de voorgestelde wetswijziging terugwerkende kracht wordt toegekend zodat constructies die na

18 april 2025 worden opgetuigd alsnog worden belast? Wat is de reden om deze nieuwe constructies te eerbiedigen?

7) De voorgestelde fictiebepaling lijkt alleen te gelden tussen echtgenoten en ongehuwde partners. Stel dat de echtgenoot die voor een groter aandeel dan 50% gerechtigd is tot een finaal verrekenbeding besluit om haar potentiële verrekenvordering (al dan niet tegen een vergoeding) over te dragen aan iemand anders, bijvoorbeeld een kind? Kan op deze manier de fictiebepaling worden omzeild?

8) Stel twee samenwoners (M en V) kopen samen een woning waartoe beide partners ieder voor de helft zijn gerechtigd. Omdat V geen inkomen heeft, wordt in een draagplichtovereenkomst bepaald dat M volledig draagplichtig wordt voor de hypothecaire geldlening. Ziet het voorgestelde artikel 11 lid 4 SW ook op deze situatie?